

„Ofiara miła wonią Panu” – Zapach, który podoba się Bogu: Od Noego przez Kalwarię... aż po Twoje serce | 1

Wprowadzenie: Woń, która przechodzi przez wieki

W tradycyjnej łacińskiej Mszy Świętej kapłan podczas ofiarowania wina odmawia po cichu następującą modlitwę:

„Offerimus tibi, Domine, calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam: ut in conspectu divinae majestatis tuae, pro nostra et totius mundi salute, cum odore suavitatis ascendat.”

„Ofiarujemy Tobie, Panie, kielich zbawienia, błagając Twoją łaskawość: niech wzniesie się przed obliczem Twojego Boskiego Majestatu jako woń miła dla naszego i całego świata zbawienia.”

To nie tylko symboliczne słowa – są one głęboko biblijne, bogate w teologię i duchowość. „Woń miła” (*odor suavitatis*) to nie poetycka metafora, lecz nadprzyrodzona rzeczywistość, która przewija się przez całe Pismo Święte i znajduje swoje wypełnienie w ofierze Chrystusa. Co więcej – to także osobiste zaproszenie dla Ciebie, drogi Czytelniku, abyś sam stał się ofiarą żywą, świętą i Bogu przyjemną.

I. Biblijne korzenie ofiary miłej wonią

Pierwsze użycie wyrażenia „woń miła” znajduje się w **Księdze Rodzaju 8, 20-21**, po potopie:

„Noe zbudował ołtarz dla Pana i wziął z każdego zwierzęcia czystego i z każdego ptaka czystego i złożył całopalenia na ołtarzu. Pan poczuł woń miłą i rzekł w sercu swoim: 'Nie będę już więcej przeklinał ziemi z powodu człowieka...’”

Ta „woń miła” nie odnosi się do fizycznego zapachu spalonej ofiary, ale do **wewnętrznego ducha ofiarującego**: zapachu posłuszeństwa, wiary, wdzięczności.

Później, w **Księdze Wyjścia 29, 18**, Mojżesz poucza Aarona i lewitów o składaniu ofiar:

„Spalisz całego barana na ołtarzu: to całopalenie dla Pana, woń

„Ofiara miła wonią Panu” – Zapach, który podoba się Bogu: Od Noego przez Kalwarię... aż po Twoje serce | 2

miła, ofiara spalana dla Pana.”

To wyrażenie powtarza się dziesiątki razy w Księgach Kapłańskiej i Liczb. Nie dym był miły Bogu, ale **postawa serca**: ofiara składana z wiarą i miłością. Dlatego Bóg później odrzuca ofiary składane bez nawrócenia (Izajasz 1, 11-17), kiedy lud składa ofiary, ale żyje w niesprawiedliwości.

II. Wypełnienie w Chrystusie: doskonała i ostateczna ofiara

Święty Paweł w Liście do Efezjan jasno mówi, że ofiara Chrystusa jest prawdziwą „ofiara miłej wonią”, do której odnosiły się wszystkie starotestamentalne ofiary:

„Postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu na wonność miłą.” (Ef 5, 2)

Paweł celowo używa języka Księgi Kapłańskiej. Chrystus to **prawdziwy Baranek**, który dobrowolnie ofiaruje się w doskonałym posłuszeństwie i nieskończonej miłości **na krzyżu**. Jego ofiara nie jest jedynie przyjemna Bogu – **jest jedyną, która naprawdę zbawia**.

Msza Święta, szczególnie w swojej tradycyjnej formie, nie jest powtórzeniem tej ofiary, lecz **jej bezkrwawym uobecnieniem w czasie**, które łączy niebo z ziemią w jednym wiecznym akcie. Gdy kapłan mówi „w wonności miłej”, nie jest to metafora. On **sakramentalnie uobecnia doskonałą ofiarę Chrystusa przed tronem Boga**.

III. Duchowość „miłej woni”: Ty również jesteś ołtarzem

Św. Paweł pisze w Liście do Rzymian wezwanie, które powinno głęboko poruszyć nasze serce:

„Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali

„Ofiara miła wonią Panu” – Zapach, który podoba się Bogu: Od Noego przez Kalwarię... aż po Twoje serce | 3

ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną: jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej.” (Rz 12, 1)

Oto serce tego artykułu: Ty, drogi Czytelniku, jesteś wezwany, aby stać się częścią tej „woń miłej” dla Boga. Ofiara Chrystusa Cię nie wyklucza – **ona Cię obejmuje**. Przez chrzest uczestniczysz w kapłaństwie Chrystusa. Twoje cierpienie, Twoja praca, Twoja modlitwa, Twoja służba, całe Twoje życie – ofiarowane z wiarą i miłością – **mogą wznosić się do Ojca jako woń miła**.

IV. Praktyczny i duchowy przewodnik: Jak dziś składać ofiarę miłą wonią?

Oto prosty, lecz głęboki przewodnik z perspektywy teologicznej i duszpasterskiej:

1. Zaczynij dzień modlitwą ofiarną

Zaraz po przebudzeniu odmów z wiarą:

„Panie, ofiaruję Ci ten dzień – z jego radościami i trudnościami, pracą i odpoczynkiem – jako ofiarę dla Ciebie. Niech będzie wonią miłą, zjednoczoną z ofiarą Twego Syna na krzyżu.”

2. Przyjmuj każdą małą krzyż z miłością i bez szemrania

Ofiara bez miłości nie podoba się Bogu. Ale dyskomfort, choroba, rozczarowanie – **przyjęte z wiarą i miłością** – stają się duchową wonnością. **Ofiaruj wszystko Panu.**

3. Świadomie uczestnicz we Mszy Świętej

Podczas ofiarowania złóż swoje serce, intencje, całe życie – jednocząc je z ofiarą chleba i wina, które staną się Chrystusem.

„Ofiara miła wonią Panu” – Zapach, który podoba się Bogu: Od Noego przez Kalwarię... aż po Twoje serce | 4

4. Żyj eucharystycznie: żyj w dziękczynieniu

Eucharystia znaczy „dziękczynienie”. Jeśli dziękujesz – nawet w bólu – stajesz się **sam ofiarą żywą, miłą Bogu.**

5. Spowiadaj się z pokorą i regularnie

Czyste serce wznosi się do nieba bardziej niż najpiękniejsze kadzidło. Sakrament pojednania oczyszcza i czyni nas **zarówno ołtarzem, jak i ofiarą.**

6. Czyń dobro w ukryciu

Jezus powiedział: „*Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.*” Dobro czynione bez szukania uznania jest **najczystsza wonią, która wznosi się do nieba.**

V. Myśl końcowa: Woń, która może zmienić świat

Dzisiejszy świat pełen jest hałasu, zamieszania i egoizmu. Ale Ty – jak Noe, jak Mojżesz, jak Chrystus – możesz ofiarować swoje życie jako „woń miłą Panu”.

Ta ofiara **nie pachnie pychą czy próżnością**, lecz wydziela **pokorę, miłość, modlitwę i dar z siebie.**

W kulturze, która wszystko mierzy skutecznością i wizerunkiem, życie jako „ofiara żywa” to akt rewolucyjny – **głęboko chrześcijański i wiecznie owocny.**

Kiedy kapłan unosi kielich i mówi:

| „...w wonności miłej, dla naszego zbawienia i całego świata...”

On mówi także o Tobie. Twoja codzienna ofiara, Twoja wierna cichość, Twój ukryty krzyż... **mogą zmienić świat, jeśli są ofiarowane z miłością w zjednoczeniu z Chrystusem.**

A Ty? Czy jesteś gotów, aby stać się wonnością dla Pana?